

Οι σχολικές κοινότητες έχουν λάβει οδηγίες από τον ΟΑΣΠ τόσο με το «Σχέδιο Μνημονίου Ενεργειών για την διαχείριση του σεισμικού κινδύνου σε σχολική μονάδα», όσο και με ενημερώσεις ή/και ασκήσεις ετοιμότητας, μόνο για την περίπτωση του φυσικού φαινομένου του σεισμού. Πρόκειται για φαινόμενο που έχει απασχολήσει κατά καιρούς πολύ έντονα την ελληνική κοινωνία και έτσι δικαιολογείται η κινητοποίηση των φορέων ως προς την ενημέρωση και προετοιμασία των πολιτών σχετικά με αυτό.

Στην έρευνα, σε ερώτηση σχετικά με το αν έχουν εκδηλωθεί καταστροφές από φυσικά φαινόμενα στην Ελλάδα, ένα μέρος του δείγματος, όχι όσο υψηλό θα περίμενε κανείς, επικαλείται το φαινόμενο του σεισμού. Όπως έχει αναφερθεί πιο πάνω δεν θα μπορούσε βέβαια να θεωρηθεί ότι οι πολίτες αυτού του τύπου δεν έχουν βιώσει σεισμούς τα τελευταία 30 χρόνια, ώστε να μην συνδέεται η μνήμη του ατόμου με τις φυσικές καταστροφές. Από την άλλη όμως, η συνεχής εκπαίδευση και ενημέρωση στην εκπαιδευτική κοινότητα έχει τοποθετήσει τον κίνδυνο αυτό στον εγκέφαλο του ανθρώπου, σε θέση που να μην αποτελεί αυτό που λέμε για τις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών, «κόκκινο συναγερμό». Έχει εκπαιδευτεί αρκετά τα τελευταία χρόνια η κοινωνία για την αντιμετώπιση του φαινομένου και η εκπαίδευση αυτή προσφέρει μια αίσθηση ασφάλειας που αποτυπώνεται τις κρίσιμες ώρες.

Όμως, από την έρευνα προκύπτει η έλλειψη πληροφόρησης και εκπαίδευσης για τις περισσότερες φυσικές καταστροφές, πλην του σεισμού. Η εμπειρία των τελευταίων ετών, έχει δείξει πως ολοένα και περισσότερες καταστροφές σημειώνονται από φυσικά φαινόμενα στον πλανήτη αλλά και στη χώρα μας, κάτι που καθιστά επιβεβλημένη την ανάγκη πληροφόρησης των πολιτών σχετικά με την πρόληψη και αντιμετώπιση τέτοιων καταστροφών. Είναι σαφές πως ελλιπής πληροφόρηση και ετοιμότητα οδηγούν σε καταστάσεις πανικού κατά την διάρκεια εκδήλωσης ενός φαινομένου, αδυναμία σωστής κρίσης, καθυστερήσεις αντίδρασης, λήψη λανθασμένων αποφάσεων και σε πολλές περιπτώσεις καταστροφικές και μη αναστρέψιμες συνέπειες.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί δε, ότι σε όλα σχεδόν τα ερωτήματα υπήρχε μια ουδέτερη τοποθέτηση των ερωτηθέντων, δηλαδή οι εκπαιδευτικοί ούτε συμφωνούσαν ούτε διαφωνούσαν σε όσα κλήθηκαν να πάρουν θέση, ακόμη και σε θέματα που αντιμετωπίζουν συχνά. Σε κάποιες ερωτήσεις το ποσοστό ουδετερότητας ήταν μεγαλύτερο και σε κάποιες μικρότερο. Για παράδειγμα, στην περίπτωση αυτών που δεν είναι βέβαιοι ότι έχουν την ενημέρωση που πρέπει για την αντιμετώπιση φυσικών καταστροφών, το ποσοστό είναι μεγάλο (25,7%). Επίσης μεγάλο είναι το ποσοστό 25,4% αυτών που δεν λαμβάνουν ξεκάθαρη θέση στο ερώτημα, αν είναι αδύνατον να μειθούν οι επιπτώσεις των φυσικών καταστροφών στην κοινωνία. Πέρα από την γενικότερη εικόνα που δείχνει έλλειψη εκπαίδευσης, έχουμε και τα άτομα εκείνα που ενώ έχουν εκπαιδευτεί σε κάποιο βαθμό, δεν δίνουν ξεκάθαρη απάντηση. Στην περίπτωση αυτή, εκτιμάται πως είτε η εκπαίδευση ήταν ελλιπής είτε δεν έγινε κτήμα τους και νιώθουν ανασφάλεια.

Καταλήγοντας, και αυτή η έρευνα ανέδειξε τα κενά που υπάρχουν στην εκπαίδευση σχετικά με φυσικές καταστροφές. Η Ελλάδα πλήττεται από αρκετά φυσικά

φαινόμενα, άλλα σε μεγαλύτερο και άλλα σε μικρότερο βαθμό. Σε κάποια φαινόμενα έχουμε πιο έντονο το πρόβλημα ενώ σε άλλα λιγότερο. **ο σεισμός είναι το κυριότερο φυσικό φαινόμενο που έχουν ληφθεί μέτρα για την προετοιμασία της κοινωνίας στο χώρο της παιδείας.** Όμως, είναι διάχυτη η ανησυχία της εκπαιδευτικής κοινότητας για τα υπόλοιπα φαινόμενα που επηρεάζουν την κοινωνία. Πιο συγκεκριμένα, τα φαινόμενα εκείνα για τα οποία λαμβάνουμε, μέσω των απαντήσεων, **μια ανησυχία των συμμετεχόντων σε μεγάλο ποσοστό, είναι οι πλημμύρες και οι πυρκαγιές.** Φαινόμενα που προκαλούν ανησυχία λόγω έλλειψης γνώσεων πρόληψης αλλά και δράσης για την αντιμετώπιση ή διαχείριση την ώρα του συμβάντος.